

møguligt at skipa so fyr, at allir luttakarar gerast betur fyr, enn teir vóru, um virksemd ikki var. Kunnu føroyingar ikki venja seg til at hugsa soleiðis, verður torført at fáa nakað gott burtur úr einum møguligum oljuríkidemi undir Føroyum.

Um Lopransboringina er annars at siga, at olju-

oyska samfelagnum hava her havt høvi at vísa, hvat tey duga, m. a. fjölmiðlarnir, ið her hava havt eitt einastandandi høvi at vísa, hvussu væl teir duga at sálða millum stórt og smátt, sannindi og (ill-)gitingar.

Eg havi skrivað hesa grein av lítlum huga, tí hon átti at verið óneyðug. Mestsum alt her stendur er alment tók

Tað at hava verið ávikavíst operatørur og borifyritakari í Lopra gevur ongi framhjádrættindi til olju, hvørki úr Lopra ella aðrastaðni úr føroysku undirgrundini. Ei heldur nakað vald skrivur Arni Olafsson m.a. í svarinum til Høgna Hoydal. Myndin er úr Lopra og er tilvildarliga vald. Mynd Jan

fyrisingin tann 7. mai 1996 gav landsstýrinum eina gjølliga frágreiðing um alla tilgongdina. Frágreiðingin varð send lögtinginum og øllum føroyskum fjølmiðlum. Mær kannugt hevur ongin hvørki spurt nærri um ella mótprogrvað nøkrum av tí, ið stóð í hesi frágreiðing, ið so stótt má haldast at hava verið fult nøktandi.

Tað sum vit føroyingar fyrst og fremst vildu hava burtur úr Lopransboringini, var vitan um undirgrundina. Í mun til tað komu aðrir fyrimunir í aðru røð.

Við at skipa boringina undir einum loyvi til oljufelag sambært forkanningarlógini heldur enn at spenna landskassan fyrí eins og í 1981, eru føroyskir skattaborgarar spardir fyrí 28 - 40 mió kr. Samstundis hevur umsitingin fingið læruríkar royndir í at hava við samtek av altjóða oljufelagum at gera.

Eisini onnur í før-

vitan, ið fjórðingafólk og samfelagsfrøðingar kundu gjørt brúk av, um tey lögdu í. Hinvegin ger tað mær ilt at siggja føroyska almenningin fáa somu misskiljingar og ósannindi trúttáð niður í seg upp í saman, eisini av fólk, ið tey áttu at kunnað havt álit á.

Eisini haldi eg tað vera spell, at ein annars áhuga-verð og vælskrivað grein um føroysk stjórnmal, ið átti at kveikt til stimbrandi orðaskifti, verður lýtt av í stóran mun at verða bygd á rangar upplýsingar viðvíkjandi undirgrundar- og oljumálinum.

Eg vil at enda heita á Høgna Hoydal eins og aðrar samfelagsfrøðingar um at halda fram við at skriva viðkomandi greiðir um føroysk samfelagsmál, men ynskiligt var, um stórri ómakur varð gjørdur fyrí at kanna málini gjøllari, áðrenn tær vóru lagdar fram fyrí almenningin.

Í Keypmannahavn
15. oktober 1996
Arni Olafsson

Trúarpolitisk blasfemi

Viðmerking

Ingi Mohr
skrivur

Í Sosialinum 16. oktober 1996 ætlar Jenis av Rana at gera sær dælt av trúnni til egnan politiskan vinning. Ógvuliga ósmæðin, tá hugsað verður um lærumeistar-an, hvørs eyðkenni var eyðmjúkleiki og spakføri. Um tað var so átrókandi neyðugt at frambera frelsuboðskapin á politiskum røðarpallum, so hevði lærumeist-

arin helst álagt ápostlunum at gerast politisk sendiboð.

Politikkur er og blívur av hesum heimi, og ilt er at ímynda sær andaligan reinleika í hesum arbeiði.

Tá ein er býráðslimur, hevur hann ella hon ábyrgdina av trúna tí einstaka uttan at taka dagar millum politiskan lit ella trúgv. Trúarfrælsi er besta trygd móti tí negatíva fariseara andanum, sum mangan valdar, tá ræðumyndir skulu frelsa fólk ístaðin fyrí kærleikin, okkum vístur á Golgatha.

Nú veit eg ikki, um Jenis av Rana ætlar sær at sita sum ovastaprestur í einum Khomeini býarstýri, tí sum tað framgongur av grein hansara, er eingin førur fyrí at velja rætt í tyðandi spurningum, uttan so, at trúar-spurningurin er í lagi. Jú, mangur djævulskapur er útintur í trúarinnar navni og hevur Belsabub tá lograð við hálum og kvøði: «eingin treður dansin undir

moldum».

Í menniskjanum býr einki gott, og tað prógvaði tú so sanniliga á býráðsfundinum 17. oktober 1996, tá tú tók undir við eini ognartøku, og harvið gjørdi teg inn á persónligt øki, samstundis sum tú ger teg til stríðstalsmann fyrí einstaklingin, verji hans.

Bert tóm orð og orðasvaldur.

Tín rættvísgerðing í egnum eygum er ein innanhýsis bardagi við tankatrøll, og er hin størsti andaligi brølarin, tú kann bórðreiða fyrí tær sjálvum, og er bæði spottandi og háðandi móti náðigávu. Sum eg skilji, so hevur tú í egnum blindleika skapt tína egnu samkomu, sum passir til tín leist, og fyríkemur tað mær, sum ein psykosomatisk trúar hallucination indoktrinering, ella manipulering til egna andaligu orgasmu.

At enda vil eg vísa tær á Matteus 7,1:

Dømi ikki, fyrí at tit skulu ikki verða dømd. Tí við dóminum, ið tit døma við, skul tit verða dømd, og við málinum, ið tit málá við, skal tykkum verða mált.

og víst verður eisini á Matteus 6,1:

Varðið tykkum, at tit út-inna ikki rættvísi tykkara fyrí menniskjum – fyrí at verða sædd av teimum. Tí so hava tit onga løn hjá Faðir tykkara, sum í Himli er.

At enda vil eg bert ávara Jenis av Rana um ikki at blinda tínar Guds gávur við makt, pengum og prestigu, og hvi sært tú flúsuna í eyga bróður tíns, men verður ikki varur við bjálkan í tínum egna eyga?

Ingi Mohr,
býráðslimur

Býráðið er væl ikki himmalin?

Løgið, at Jenis av Rana yvirhøvur bjóðar seg fram til býráðsarbeiði, tá hann har allarhelst skal arbeiða saman við og kanska sita í samgongu saman við teimum, sum eftir hansara fatan roknast sum vantrúgvandi býráðslimir

Viðmerking

Heðin Mortensen
skrivur

Herfyri fekk alt tað, sum eitur býráðspolitikur eina

nýggja dimensión, tá Miðflokkurin í Sosialinum kom út við sínum Miðblað, har ein rættiliga sjáldsom samrøða var við býráðslimin Jenis av Rana.

Sambært hesi samrøðu verða býráðslimir og annars øll tey, ið bjóða seg fram til býráðsarbeiði, sett í bás: «Umráðandi, at trúgvandi komu inn í býráð og skúláráð» sigur yvirskriftin.

Har verður tað gjørt til eina treyt, at tað eru «persónliga trúgvandi», sum skulu í býráð og skúláráð, tí hesi hava tær bestu fortreytirnar at taka «rættar» avgerðir í sínum fólka-

valda arbeiði.

Her má Jenis av Rana hava misskilt okkurt. Ella eru vit onnur, ið hava nakað við býráðspolitikki at gera, ikki trúgvandi? Kann Jenis av Rana døma um tað, betur enn vit sjálv kunnu gera tað eftir bestu og innastu sannføring?

Eitt mark mátti verið fyrí, hvussu harðar treytir verða settar teimum, sum skulu umboða borgararnar í býráðnum og skúláráðnum í Tórshavnar kommunu. Og hvør kann loyva sær at seta hesar treytir og tryggja, at tær verða fylgdar.

Nei, Jenis av Rana átti at

ansað sær eitt sindur, áðrenn hann í skrift og talu fordømdi onnur enn tey, ið dyrka sína persónligu trúgv á annan hátt, enn hann sjálvur ger.

Hann átti at havt í huga, at í býráðnum og skúlarevndini snýr tað seg um politikk – og ikki persónliga trúgv av hesum ella hasum slagnum.

Býráðið er hóast alt ikki himmalin – og upptøku-treytirnar munnu heldur ikki vera tær somu!

Heðin Mortensen

Lesarabrøv

Ábent brev til Føroya Landsstyre om distriktpsikiatrien

Efter ønske fra Sinnisbata oprettede landsstyret en stilling som distriktpsikiater efter særbevilling.

Man kan derfor spørge landsstyret om, hvorfor der dags dato findes 4 distriktpsikiatere? Hvem har ansat dem, og hvornår er disse stillinger opslået?

I budgettet for Lands-sygehuset findes disse stillinger ikke.

Er disse distriktpsikiatriske stillinger for læger besat som psykiatere ved den psykiatriske afdeling af Landssygehuset – en selvbestallert virksomhed – eller er dette godkendt af landsstyret? I så fald, ud fra hvilke premisser – ikke mindst de økonomiske?

Henning Christensen

Fido er 2 ára gamal: »Hvat við okkum?«

Nú ein dagin, eg kom spákandi frá arbeiði niðan eftir Aarvegnum, kom eg fram við lítla Fido. Mær tókti hann sá so syrgin út og fór tí yvir til hansara, klappaði honum og segði: »Vuff!« Fido hugdi eyðmjúkur at mær og svaraði: »Vuff!«

Tá eg hugsunarsamur gekk mær víðari niðan eftir Tinghúsvegnum, hugsaði eg um hetta, ið Fido hevði sagt og kom til ta niðurstøðu, at sjálvandi skuldi Býráðið veitt Fido og hans-

ara líkum frælsari og betri umstøður at liva undir. Sum fyrsta stig, at Fido og teir sleppa at ganga leysir, at teir fáa sínar egna gongubreytir og síðst, men ikki minst, at hundasálfrøðingurin verður settur sum skjótast.

Her er ríkiligt at triva í og lovaði eg mær sjálvum, at mín partur heldur ikki í hesum føri skuldi liggja eftir – í hvussu so er ikki fyrr enn november mánaði er av.

Slímur